

الگوی مداخله در بافت سنتی شهر کرمانشاه؛ نمونه موردی محله فیض آباد

حسن سجاذزاده^۱، علی علایی^۲، سمیرا محمدی^{۳*}

^۱ عضو هیئت علمی دانشگاه بوعلی سینا همدان

پست الکترونیکی: h.sajadzadeh@gmail.com

^۲ عضو هیئت علمی آموزشکده فنی و حرفه ای سما واحد کرمانشاه

پست الکترونیکی: alia_archi@yahoo.com

^{۳*} دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات کرمانشاه

پست الکترونیکی: samira_mohamadi2006@yahoo.com شماره تماس :

چکیده

بافت مرکزی کرمانشاه به عنوان یکی از مهم‌ترین استخوان‌بندی و ساختار اصلی کلان شهر کرمانشاه می‌باشد. محله فیض آباد نیز به عنوان یکی از کل‌های کوچکتر در درون بافت مرکزی کرمانشاه و در بافت سنتی قرار گرفته است، که دارای مشکلاتی چون نفوذ راسته‌های تجاری بازار کرمانشاه، مهاجرت ساکنان اصلی بافت و جایگزینی اقشار مهاجر و تهیدست و بدون دلبستگی به بافت است. همچنین نقاط قوتی نیز دارد، از جمله پتانسیل‌های وجود مسجد نظام العلما است که در جهت تقویت کارکردهای فرهنگی و اجتماعی محله می‌باشد. آنچه هم اکنون درون بافت مرکزی شهرهایی که قدمتی درخور توجه دارند دیده می‌شود، مکانی فاقد استانداردهای زندگی شهری است و ضروری به نظر می‌رسد قبل از آنکه معضل بافت کهن شهرها تبدیل به بحران شود، روشی اصولی و کارآمد جهت مداخله در آنها اتخاذ شود تا روح جدیدی به کالبد شهر کهن دمیده شود. در این صورت نه تنها بسیاری از نابسامانیهای شهری حل می‌شود، بلکه نگرانی‌ها بابت خطر بی‌هویتی شهرهای معاصر نیز برطرف خواهد گردید. از آنجا که هنوز در کشور ایران علی‌رغم صرف هزینه‌های فراوان در امر مداخله در بافتهای کهن شهری، روشی اصولی جهت این مقوله تدوین نگردیده است، لذا هدف این پژوهش پس از تجزیه و تحلیل محدودیت‌ها و توان‌های محله فیض آباد از منظرهای مختلف، سعی در یافتن و پیشنهاد روشی مقتضی جهت مداخله در محله مذکور را دارد.

واژه‌های کلیدی: الگوی مداخله، بافت مرکزی کرمانشاه، بافتهای کهن شهری، محله فیض آباد، هویت شهرهای معاصر.